

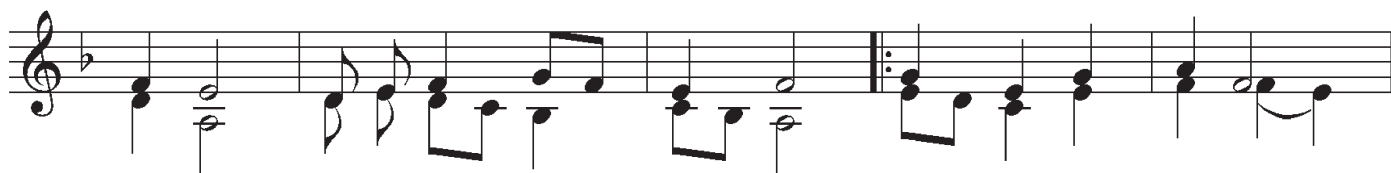
Grzechem Adama

t.: F. Karpiński, XVIII w.

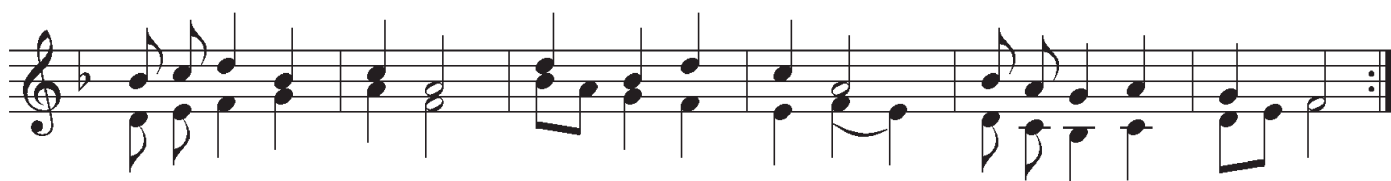
m.: Klon.

1. Grze - chem A - da - ma lu-dzie u - wi - kła - ni, Wy - gna - ni
2. Błą - kał się czło-wiek wśród o - kro-pnej no - cy, Bo - lał i
3. O - na po - ko - rą i o - czy skrom - ny - mi Bo - ga sa-

1. z ra - ju, wo-ła - li z ot - chła - ni. “Spuść - cie, nie - bio - sa,
2. nikt go nie wspo-mógł w nie - mo - cy, Póki nie przy - szła
3. me - go ścia-gne - ła ku zie - mi: Że, któ - re - go świat

1. deszcz na ziemskie ni - wy I niech z o - bło - ków zstą - pi Spra-wie - dli - wy”.
2. wie-ka-mi żą - da - na, Z judz - kiej kra - i - ny Dzie-wica wy - bra - na.
3. nie ob - jął wiel - kość-ci, Te - go Dzie - wi - cze zam - knę - ły wną-trzność-ci.

ks. J. Siedlecki, Śpiewnik kościelny